

JEDENASTE ZEBRANIE ZESPOŁU SYNODALNEGO PODCZAS II SYNODU DIECEZJI KOSZALIŃSKO-KOŁOBRZESKIEJ

październik 2019 roku

TOŻSAMOŚĆ, POWOŁANIE I MISJA MAŁŻEŃSTWA I RODZINY

UWAGA: Ze względu na poruszaną tematykę, wskazane jest, aby – oprócz członków zespołu synodalnego – zaprosić do udziału w tym zebraniu więcej małżonków i rodziców, zwłaszcza tych zaangażowanych w dotyczące małżeństw i rodzin działania duszpasterskie i ewangelizacyjne, które są podejmowane w parafii.

I. MSZA ŚWIĘTA

1. Jedenaste zebranie zespołu synodalnego należy poprzedzić Mszą Świętą. Jeżeli jego termin nie został wyznaczony na niedzielę ani na dzień, kiedy przypada jakaś uroczystość, należy skorzystać – również w drugi czwartek miesiąca – z **formularza Mszy za rodzinę** (*Mszał Rzymski, Msze i modlitwy w różnych potrzebach*, nr 55) wraz z modlitwą eucharystyczną VA oraz z następujących **fragmentów słowa Bożego**: Ef 5, 2a. 21-33; Ps 128, 1-5; Mt 7, 21. 24-29 (*Obrzędy sakramentu małżeństwa*: drugie czytanie nr 7, psalm nr 7, Ewangelia nr 3; lub *Lekcjonarz Mszalny*, tom 7, 2019²: czytanie s. 237-238, psalm s. 227-228, Ewangelia s. 244-245). Celebrans proszony jest o **wygłoszenie homilii**, w której warto uwzględnić umieszczone poniżej myśli. Jeśli jednak, w jakiejś wyjątkowej sytuacji, zebranie zespołu nie mogłoby zostać poprzedzone Mszą Świętą albo odbywałoby się w niedzielę lub w uroczystość, na jego początku należy odczytać fragmenty Ef 5, 2a. 21-33 i Mt 7, 21. 24-29, a przewodniczący zespołu proszony jest o wygłoszenie krótkiej konferencji zawierającej poniższe myśli.

2. Myśli do homilii:

a) We fragmencie *Listu do Efezjan* apostoł Paweł podejmuje temat relacji między małżonkami. Można nawet określić ten tekst jako podstawę biblijnej nauki o małżeństwie jako sakramencie. Relacje żony z mężem są tu porównane do relacji Kościoła (Ciała Chrystusa) z Chrystusem, który jest jego Głową. Odpowiedzią męża na taką postawę żony jest miłość na wzór miłości Chrystusa, który umiłował Kościół. Nie jest to jednak miłość ograniczona tylko do słów, ale wyrażająca się najpełniej w ofierze Chrystusa na krzyżu. Celem zaś tej miłości jest doprowadzenie do świętości. Małżonkowie mogą ją osiągnąć, realizując codziennie swoje powołanie i otwierając się na łaskę, którą Chrystus daje im w sakramentach. Łaska sakramentu małżeństwa udoskonala ludzką miłość małżonków, umacnia ich nierozzerwalną jedność, uzdalnia ich do rodzicielstwa i uświęca ich na drodze do życia wiecznego. To sam Bóg jest twórcą małżeństwa jako związku kobiety i mężczyzny, a sakrament małżeństwa stanowi doskonale wypełnienie Jego planu, który jest już realizowany od stworzenia człowieka.

b) Dwa domy opisane przez Jezusa w *Ewangelii Mateuszowej* – ten zbudowany na skale i ten zbudowany na piasku – ukazują wiele sytuacji rodzinnych stworzonych przez ich mieszkańców. W każdym człowieku jest tęsknota za domem, w którym miłość będzie chlebem powszednim, przebaczenie owocem wzajemnego zrozumienia, a prawda źródłem, z którego wypływa pokój serca. Jak budować taki dom? Budować go na skale, czyli przede wszystkim budować na Chrystusie i z Chrystusem, to znaczy na fundamencie, którym jest miłość. Budować na skale to również mieć świadomość, że mogą się pojawić przeciwności. Chrystus nie obiecuje bowiem, że na dom, który budują katolicy małżonkowie i rodzice, nie spadnie ulewny deszcz, że wzburzone fale ominą to, co jest dla nich najdroższe, że gwałtowne wichry oszczędzą to, co budowali często kosztem wielkich wyrzeczeń. Dlatego nawet w tych najtrudniejszych sytuacjach domownicy mają ufać w Bożą obecność i pomoc. Budować na skale to wreszcie budować w Kościele i z Kościołem. W rodzinie bowiem człowiek nie tylko się rodzi i jest stopniowo wprowadzany w rodzinę ludzką, ale poprzez chrzest i wychowanie w wierze jest on także wprowadzany w rodzinę Bożą, którą jest Kościół. Właśnie dlatego rodzina jest Kościołem domowym.

II. FORMACJA SYNODALNA I WYBORY KANDYDATÓW NA CZŁONKÓW SYNODU

Po zapaleniu świecy synodalnej przewodniczący zespołu proszony jest o krótkie przedstawienie propozycji formacyjnych dla członków zespołu w postaci **dnia skupienia i Diecezjalnego Studium Formacyjnego dla Świeckich**. Dotyczące ich szczegóły znajdują się w *Informatorze duszpasterskim diecezji koszalińsko-kołobrzeskiej 2019/2020*, s. 11-13.

Po przeprowadzeniu dyskusji tematycznej należy przeprowadzić **wybory jednego lub dwóch kandydatów na członków synodu**, zgodnie z zasadami podanymi w osobnym piśmie. Natomiast na zakończenie zebrania jego uczestnikom zostaną rozdane obrazki z patronem diecezji – św. Wojciechem zawierające informacje o **rekolekcjach synodalnych**, które odbędą się w roku 2020.

III. DYSKUSJA TEMATYCZNA

1. Papież Franciszek, Adhortacja apostolska o miłości w rodzinie *Amoris laetitia*:

„Sakrament małżeństwa nie jest umową społeczną, pustym rytuałem lub jedynie zewnętrznym znakiem zaręczyn. **Sakrament jest darem dla uświęcenia i zbawienia małżonków**, ponieważ «poprzez sakramentalny znak, ich wzajemna przynależność jest rzeczywistym obrazem samego stosunku Chrystusa do Kościoła. Małżonkowie są zatem stałym przypomnieniem dla Kościoła tego, co dokonało się na Krzyżu; wzajemnie dla siebie i dla dzieci są świadkami zbawienia, którego uczestnikami stali się poprzez sakrament». **Małżeństwo jest powołaniem**, gdyż jest odpowiedzią na specyficzne wezwanie do przeżywania miłości małżeńskiej jako niedoskonałego znaku miłości między Chrystusem a Kościołem. W związku z tym, decyzja o zawarciu małżeństwa i założeniu rodziny powinna być owocem rozeznania powołania» (nr 72).

„Miłość zawsze obdarza życiem. Dlatego «miłość małżeńska nie wyczerpuje się wśród nich dwojga, (...) **małżonkowie, oddając się sobie, wydają z siebie nową rzeczywistość – dziecko, żywe odbicie ich miłości**, trwały znak jedności małżeńskiej oraz żywą i nierozłączną syntezę ojcostwa i macierzyństwa». Rodzina jest nie tylko środowiskiem zrodzenia, ale także przyjęcia życia jako daru, który pochodzi od Boga. Każde nowe życie «pozwala nam odkryć najbardziej bezinteresowny wymiar miłości, nieustannie nas zadziwiający. To piękno bycia kochanymi najpierw: dzieci są kochane, zanim przyjdą na świat» (nr 165-166).

- Dlaczego zawarłaś/zawarłeś sakramentalne małżeństwo? Jak wyglądało Twoje przygotowanie do niego? Z jakich powodów ludzie – zwłaszcza młodzi – nie chcą dzisiaj zawierać sakramentalnego małżeństwa?

2. Papież Franciszek, Adhortacja apostolska o miłości w rodzinie *Amoris laetitia*:

„Miłość przeżywana w rodzinach jest nieustanną mocą dla życia Kościoła. «Cel jednoczący małżeństwa jest nieustannym wezwaniem do rozwijania i pogłębienia tej miłości. **Zjednoczeni w miłości małżonkowie doświadczają piękna ojcostwa i macierzyństwa; dzielą między sobą plany i trudy, pragnienia i zmartwienia; uczą się wzajemnej troski i wzajemnego przebaczenia**. W tej miłości świętują swe chwile szczęśliwe i wspierają się w trudnych przejściach dziejów swego życia. (...) Piękno wzajemnego daru jest bezinteresowne, radość z powodu rodzącego się życia i pełna miłości opieka wszystkich członków rodziny, od małych dzieci do starców, to tylko niektóre z owoców, które czynią wyjątkową i niezastąpioną odpowiedź na powołanie rodziny», zarówno dla Kościoła, jak i dla całego społeczeństwa» (nr 88).

- Jakie radości i trudności przeżywają dziś małżeństwa i rodziny w Twoim środowisku (miejscowości, parafii)?

3. Papież Franciszek, Adhortacja apostolska o miłości w rodzinie *Amoris laetitia*:

„Wychowanie dzieci powinno być **naznaczone procesem przekazywania wiary**, który napotyka na trudności ze względu na aktualny styl życia, godziny pracy oraz złożoność dzisiejszego świata, w którym wiele osób utrzymuje szalone tempo, aby móc przeżyć. Mimo to, rodzina musi pozostać miejscem, w którym uczymy się dostrzegania motywów i piękna wiary, modlitwy oraz służby innym. Zaczyna się to od chrztu. (...) Potem zaczyna się proces rozwoju tego nowego życia. **Wiara jest darem Boga**, otrzymanym we chrzcie, a nie wynikiem działania człowieka, lecz **rodzice są narzędziami Boga, aby ona dojrzewała i rozwijała się**» (nr 287).

- W jaki sposób – jako rodzice – przekazujecie/przekazywaliście wiarę swoim dzieciom? Jak w Waszej parafii wygląda zaangażowanie rodziców w przygotowanie ich dzieci do sakramentów (I Komunii, bierzmowania)?

4. Papież Franciszek, Adhortacja apostolska o miłości w rodzinie *Amoris laetitia*:

„Kościół, który mówi o rodzinie, jest znakiem sprzeciwu», ale małżonkowie są wdzięczni, że pasterze przedstawiają im motywacje do odważnego postawienia na miłość silną, solidną, trwałą, zdolną do stawiania czoła temu wszystkiemu, co pojawia się na ich drodze. **Kościół chce dotrzeć do rodzin z pokornym zrozumieniem i swoją chęcią «towarzyszenia każdej i wszystkim rodzinom, aby odkryły najlepszy sposób przezwyciężenia trudności napotykanych na swojej drodze»**. Nie wystarczy włączyć ogólną troskę o rodzinę w wielkie projekty duszpasterskie. Aby rodziny mogły stać się coraz bardziej aktywnymi podmiotami duszpasterstwa rodzinnego, konieczny jest «wysiłek ewangelizacyjny i katechetyczny skierowany do wnętrza rodziny», który dawałby im wskazówki w tej dziedzinie (...). **Główny wkład do duszpasterstwa rodzin wnoszony jest przez parafię, będącą rodziną rodzin**, w której harmonijnie mają swój udział małe wspólnoty, ruchy i stowarzyszenia kościelne» (nr 200, 202).

- Od kogo i skąd doświadczasz wsparcia w realizacji swojego powołania do małżeństwa i rodzicielstwa? Jakich form pomocy potrzebujesz/oczekujesz od Kościoła, zwłaszcza w swojej parafii?

5. Ostatnie pytania należy postawić na zakończenie zebrania każdemu z jego uczestników:

- Co było dla Ciebie ważne podczas dzisiejszego zebrania zespołu synodalnego? Co zabierasz ze sobą?